

ಬಗೆ ಹೇಗೆ ಎಂಬುದೇ ತಿಳಿಯದಾಯಿತು. ರಾಯಚೂರಿನಲ್ಲಿಯೇ ಇರುವ ರಾಜೀವ ತಾರಾನಾಥರ ಸಹೋದರರಾದ ರಣದೀರ್ ತಾರಾನಾಥರ ಮಗನಾದ ಅವನೀಶ ತಾರಾನಾಥ ವಕೀಲರನ್ನು ಸಂಪರ್ಕಿಸಿದೆ. ಅವರು ರಾಜೀವ ತಾರಾನಾಥರ ನಂಬರ್ ಕೊಟ್ಟು 'ದೊಡ್ಡಪ್ಪ ಅವರು ಯಾರ ಮದ್ಯಸ್ಥಿಕೆಯನ್ನೂ ಇಷ್ಟಪಡುವವರಲ್ಲ. ನೀವೇ ನೇರ ಮಾತಾಡಿ. ಬರೆದರೆ ಬರೀತಾರೆ. ಇಲ್ಲಾಂದರೆ ಇಲ್ಲ. ಇಷ್ಟು ಬಿಟ್ಟರೆ ಬೇರೆ ದಾರಿಯಿಲ್ಲ' ಎಂದರು. ಆ ಪೋನ್ ನಂಬರ್ ನೋಡೋದು, ಧೈರ್ಯ ಸಾಲದೆ ಮತ್ತೆ ಜೇಬಿಗಿಳಿಸಿಕೊಳ್ಳೋದು ಸುಮಾರು ಕಾಲ ಇದೇ ನಡೆದಿತ್ತು.

ಅದೇ ಸಂದರ್ಭಕ್ಕೆ ದೆಹಲಿಯ 'ನ್ಯಾಷನಲ್ ಸ್ಕೂಲ್ ಆಫ್ ಡ್ರಾಮಾ' ಸಂಸ್ಥೆಯು ಭಾರತೀಯ ರಂಗಮಹೋತ್ಸವವನ್ನು ಕರ್ನಾಟಕ ನಾಟಕ ಅಕಾಡೆಮಿಯ ಸಹಯೋಗದಲ್ಲಿ ದೆಹಲಿಯ ಜೊತೆಗೆ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲೂ ಆಯೋಜಿಸಿತ್ತು. ಅಹ್ಲಾನಿತನಾಗಿದ್ದ ನನಗೆ ಒಂದು ವಾರ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಉಳಿಯುವ ಅವಕಾಶ ಒದಗಿಬಂದಿತ್ತು. ಆ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಂಡು, ಇದ್ದಬದ್ದ ಧೈರ್ಯವನ್ನು ಒಗ್ಗೂಡಿಸಿಕೊಂಡು ಓಕಳಿಪುರಂನಲ್ಲಿರುವ ಸಿವೈಸಿಡಿ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಮುಂದಿನ ಕಾಯಿನ್ ಬೂತ್ ಒಂದರಿಂದ ಕರೆ ಮಾಡಿಯೇಬಿಟ್ಟೆ.

ಹಲೋ ಬದಲಿಗೆ 'ತಾರಾನಾಥ್' ಎಂದಿತು ಕಂಚಿನ ಕಂಠದ ಧ್ವನಿ. ನಾನು ಸಾವರಿಸಿಕೊಂಡು, ಉಗುಳು ನುಂಗುತ್ತ ನನ್ನಲ್ಲ ಪ್ರವರ ಬಿಚ್ಚಿದೆ. ವೈಟ್‌ಫೀಲ್ಡ್‌ನಲ್ಲಿದ್ದ ಮನೆಗೆ ಬರುವಂತೆ ಬುಲಾವ್ ನೀಡಿದರು.

ಮನೆ ತಲುಪಿದ ಮೇಲೆ ಕುಶಲೋಪರಿಯ ನಂತರ ಅವರು ನನಗೆ ಕೇಳಿದ ಮೊದಲ ಪ್ರಶ್ನೆ 'ನಿಮಗೆ ಉರ್ದು ಗೊತ್ತಾ?' ಎಂಬುದಾಗಿತ್ತು. 'ಇಲ್ಲ ಸರ್' ಎಂದೆ. 'ಹಂಗಾದ್ರೆ ನೀವು ಗಜಲ್ ಬರೆಯೋದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯನೇ ಇಲ್ಲ' ಅಂದುಬಿಟ್ಟರು ಕಡ್ಡಿ ಮುರಿದು ತುಂಡು ಮಾಡಿದಂತೆ. ನನ್ನ ಜಂಘಾಬಲವೇ ಉಡುಗಿಹೋಯ್ತು. ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಸಾನ್‌ಟ್ ಬರೆಯುವವರಿಗೆ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಗೊತ್ತಿರಲೇಬೇಕೇ? ಹಾಯಿಕು ಬರೆಯುವವರಿಗೆ ಜಪಾನೀ ಭಾಷೆ ಗೊತ್ತಿರಲೇಬೇಕು? ಯಾವ ಮೂಲದಿಂದಾದರೂ

ಅವುಗಳ ಛಂದೋಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಅರಿತು, ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಸಾಲದೆ? ಎಂಬೆಲ್ಲ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಗಂಟಲಲ್ಲೇ ಸಿಕ್ಕು ಒದ್ದಾಡತೊಡಗಿದವು.

ಮನೆಯ ಆ ವಾತಾವರಣ, ಅವರ ಧ್ವನಿಯ ಗಡುಸುತನ, ಅದಕ್ಕಿಂತ ಗಡುಸಾದ ಮುಖ, ಬಿಗಿದ ತುಟಿ, ಮುಚ್ಚಿದ ಕಣ್ಣುಗಳ ಮುಖದ ಮೇಲೆ ತುಂಬಿ ತುಳುಕುತ್ತಿದ್ದ ರಾಜಗಾಂಭೀರ್ಯ, ಅವರ ಪ್ರಭಾವಳಿ, ಅವರಿಗೂ ನನಗೂ ಇದ್ದ ನಾಲ್ಕೂವರೆ ದಶಕಗಳ ವಯಸ್ಸಿನ ಅಂತರ ಮತ್ತು ಇವೆಲ್ಲಕ್ಕೆ ಕಲಶವಿಟ್ಟಂತೆ ಇದೇ ಕಡೆ ಮಾತು ಎಂಬಂತೆ ಅವರು ಘೋಷಿಸಿದ ನಿರ್ಣಯಾತ್ಮಕ ಮಾತಿನಲ್ಲಿದ್ದ ವಜ್ರದಾಪಿ ಕಾರಿಣ್ಣ!

ಮುಗಿತು ನನ್ನ ಕಥೆ ಅಂದುಕೊಂಡು ನಾನು ಹುಲಿ ಗವಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದ ಹುಲೆಯಂತೆ ಥರಗುಟ್ಟುತ್ತ ಮೂಕನಾಗಿ, ತಲೆತಗ್ಗಿಸಿ ಕೂತೆ.

ತುಸು ಹೊತ್ತಿನ ಅಸಹನೀಯ ಮೌನದ ನಂತರ ಅವರು ಕುಸುಮಕೋಮಲದಷ್ಟು ಮೃದುವಾದ ದನಿಯಲ್ಲಿ 'ಬರಿದ... ಊಟ ಮಾಡೋಣಂತೆ. ಇವತ್ತು ನೀವು ನಮ್ಮ ಅತಿಥಿ ಇದ್ದೀರಿ' ಅಂದರು. ಭಯ ಮತ್ತು ನಿರಾಶೆಗಳ ನಡುವೆ ಶಿಷ್ಟಾಚಾರದ ಸೌಜನ್ಯಕ್ಕಾದರೂ ಒಲ್ಲೆನ್ನೆನ್ನೆಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಮರೆತೇಬಿಟ್ಟು, ಮೂಕನಂತೆ ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದೆ.

ಊಟ ಮಾಡುತ್ತ ಕುದುರಿಕೊಂಡ ವಿಶ್ವಾಸ ಮತ್ತು ಸಾಮೀಪ್ಯವು ತುಂಬಿದ ತುಸುವೇ ಧೈರ್ಯಗಳೆರಡೂ ಸೇರಿ ನನ್ನ ನಾಲಗೆಗೆ ಒಂದಷ್ಟು ತೇವವನ್ನು ಒದಗಿಸಿದವು. 'ಹೆಂಗೂ ಮುಳುಗ್ತಾ ಇದೀನಿ. ಹೆಂಗ ಬೇಕೆಂಗ ತಿಳತಿಳದ್ದೆಂಗ ಕೈಕಾಲು ಬಡದಾದ್ರೂ ನೋಡೋಣ, ಕಳಕೊಳ್ಳೋದೇನೈತಿ' ಎಂಬ ಹುಂಬುಗುತ್ತಿಗೆ ಧೈರ್ಯದ ಮ್ಯಾಲೆ ಶಾಂತರಸರ 'ಗಜಲ್ ಮತ್ತು ಬಿಡಿ ದ್ವಿಪದಿ'ಯಲ್ಲಿನ ಪ್ರಸ್ತಾವನೆ ಓದಿ ಗಜಲಿನ ಛಂದೋಲಕ್ಷಣ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರುವ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿಕೊಂಡೆ. ಗಜಲಿನಲ್ಲಿ ಕಾಫಿಯಾ, ರದೀಫ್‌ಗಳ ಸ್ಥಾನದ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿದೆ. ಛಂದಸ್ಸು ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾಗಿ ಪಾಲನೆಯಾಗಿರುವುದನ್ನು ಶಾಂತರಸರಿಗೆ ತೋರಿಸಿ ಖಚಿತಪಡಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆಂದೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಸ್ವತಃ ಶಾಂತರಸರೇ ಮುನ್ನುಡಿ ಬರೆದು ಕೊಟ್ಟಿರುವುದನ್ನು ಒತ್ತಿ ಹೇಳಿದೆ.

ಅದೇ ತಾನೇ ಕಾಳುಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಿರುವ ತೆನೆಯು,